

ասկի սիւնն 'ի վեր յերկինս լուսափայլ,
 իմ հոգի—ընկալ հրաւեր հրեշտակն
 է ու բաժն խօսքը, որու մէջ կ'երեւի
 աստուածային կամաց հետ ունեցած
 համակերպութիւնը, անխռով հոգին
 ու խաղաղ սիրտը: Բնաիր են գրե-
 թէ բոլոր տողերը, բայց ամսոսն որ
 հեղինակին անունը մեզ յայտնի չէ:

ՏԵՍԻԼ ԿՈՒՍԻ ՄԻՈՅ ՎԱՆԵՑԻՈՅ

Ի ԺԱՄ ՄԱՀՈՒԱՆ ԻԲՐՈՅ

Մայրիկ, մայրիկ, լուր դու բանիս իմ հարցման,
 Այն նորաչէն սայլ գեղեցիկ իմ տեղեան
 Որ ահա կայ 'ի վերայ գրանն, այն զի՛նչ է:
 Ճախարակեայ սիւն տակեղնն որ կանգնեալ
 Ի վեր յերկինս է բարձրացեալ, այն զի՛նչ է:
 Այն բոլորն խնձոր սակի լուսարփի,
 Ի վերայ սեանն որ միշտ շրջի, այն զի՛նչ է:
 Երկու անձինք այն երկրագործ որ գործեն,
 Անդ 'ի դաշտի զերկիր փորեն, այն զի՛նչ է:
 Այն թեւաւոր երկու տատարակք որք ծայնեն,
 Ի դաշտին անդ քաղցր երգեն, այն զի՛նչ է:

Մայրն առնէ պապախաւի.

Քրդեակ, մրդեակ. գուտար իմ անիւ հոգեակը,
 Այն նորաչէն սայլն 'ի գրանն զոր տեսեր,
 Բո գեղազարդ հարմարանի ամբռն է:
 Միւն տակեղնն ճախարակեայ այն կանգնեալ,
 Բո թաղակից պոսկազարդ փետայն է:
 Խնձոր սակի այն գեղեցիկ որ շրջի,
 Բո սիրածին ծաղկաթիթիմ որդին է:
 Այն գործաւորք զերկիր փորող 'ի դաշտի,
 Բո առն եղբարք բարեփառաակ տողեր են:
 Երկու տատարակք քաղցր երգողք թեւաւորք,
 Տաղեր կանայք քո սիրել տակեայք են:

Պապախաւի առնէ դոստարն.

Մայրիկ, մայրիկ, զեւ մի՛ խաբեր, իմ քաղցրիկ,
 Այն նորաչէն սայլն 'ի գրանն գեղեցիկ
 Բալնիկ գիտեմ, այն զիս բարձր դադաղն է:
 Այն տակի սիւն 'ի վեր յերկինս լուսափայլ,
 Իմ հոգի—ընկալ հրաւեր հրեշտակն է:
 Այն բոլորն խնձոր սակի որ շրջի,
 Իմ անուշիկ է զոսոյք մարմնայն հոգին է:
 Երկու անձինք անդ 'ի դաշտի որ գործեն,
 Զիմ գեղեցիկ փորող բոլոր միակք են:
 Այն թեւաւոր երկու տատարակք որք երգեն,
 Ի հոգ թաղող իմ քահանայք սուրբ հարբ են:

ԺԱՄԱՆԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆՔ

'Արեւից ամսոյս 7 ին ըստ Ն. Տ.
 պարգեւարաշխութեան հանդէս մի
 տեղի ունեցաւ քաղաքիս լէհացի
 Հրէից | ամէլ ըսուած դպրոցին մէջ,
 նախապահութեամբ Աւստրիոյ մե-
 ծապատիւ Հիւպատոս Պ. արվալ
 քերի, որոյ կողմանէ հրաւիրեալ էր
 նաեւ քաղաքիս կառավարիչ Վսեմ.
 Իզդէթ Փաշայն իւր թարգման յար-
 գոյ Պ. Ատէրիատէսի հետ. Հրէից
 մեծ խախամ սինեօր Տափտ Հազա-
 նը և ուրիշ քանի մի երեւելի ան-
 ձինք: Սոյն առթիւ մեծապատիւ
 Հիւպատոսը գեղեցիկ բանախօսու-
 թիւն մի ըրաւ. նմանապէս և Վսեմ.
 կառավարիչը փութաց 'ի պատասխա-
 նի նորին յայտնել իւր սրտին ուրա-
 խութիւնը և շնորհակալութիւնը առ
 Տեսու շն փարձարանին, որ է նոյն ին-
 քն Սեմ. Հիւպատոսը:

Յիշեալ փարձարանը տաք տա-
 րիէն 'ի վեր հաստատուած է ծախ-
 իւք 'ի Վեննա բնակեալ անուանի
 հրեուհի Տիկին | ամէլի, որոյ ան-
 ուամբը կը կոչուի նաեւ դպրոցը:
 Ազգասէր տիկինը իւր հայրենական
 ժառանգութիւնը օգտակար կերպիւ
 գործածելու և իւր ազգին բարիք մի
 ընելու գովելն նպատակաւ հիմնած
 է յիշեալ դպրոցը սուրբ քաղաքիս
 մէջ, որոյ պէտքը ուրիշ ամեն տեղե-
 րու պէս՝ հոս ալ զգալի էր: Աշա-
 կերտաց թիւ քառասունի որոշուած
 է, որոյ քսանը աղքատ պիտի ըլլան
 և իրենց ապուստն ու հագուստը
 հիմնադրին ծախիւքը ըլլալէն 'ի զատ,
 ամսէ ամիս երեսնական դահէ կան ալ
 կը տրուի իրենց: Սորվեցած ուս-
 մանք ին է երրայերէնն ու տրպերէ-
 նը: Յառաջող էմ աշակերտաց հա-
 մար չորս միջանակ պատրաստուած

էր, երկուքը արծաթ միտալ, և միւս երկուքը երկաթ, որոնք չորս աշակերտաց վիզը կախուեցան. արծաթի միտալները՝ Պրանչիսկոս Յովսէփ կայսեր կարգի ժապաւենին գոյնով, իսկ երկաթի միտալները՝ Նրկաթեայ թափ կարգին ժապաւենին գոյնը ունեցող ժապաւեններով:

— Ընցեալ տմառ երբ Նրուսաղէմայ շրջակայ քաղաքներն ու գիւղերը կոտորած կ'ընէին մարախները, աղքատ ֆէլա՛հ կնկան մէկը շատերուն նման ինքն ալ կ'ելլէ դաշտը ու բաւական մարախ ժողովէն յետոյ՝ կը թողու ծրարը գետինը ու փայտ ժողովելու կ'երթայ. ապա կրկին ետ դառնալով կ'առնու ծրարը ու տունը հասնելով երեկոյեան համար կերակուր կը պատրաստէ սանի մը մէջ զանոնք խաշելով: Իւր տղոց մէկը՝ որ բարեբաղդութեամբ քնացած ըլլալով կերակուրին մասնակից չէր եղած, առտու քնէն արթննալուն մեծ զարմանօք ու սարսափով կը տեսնէ՝ որ տանը մէջ եղող բոլոր անձինք յաւիտենական քունը կը քնանան: Իսկուր կը վազէ ու ձայն կու տայ դրացեաց, որոնք կու գան ու քննութիւն ընելով կը տեսնեն որ սանին տակը սոսկալի օձ մի խաշուած կը կենայ. և այսպէս օձը իւր մահուանէն ետքն ալ քանի մի անմեղ մարդոց մահուան ալ պատճառ եղաւ:

— Թամարացի Լպուքահքուրա անուն վրանաբնակ անձը, որ տակէքանի մի տարի առաջ Ընգղիոյ հիւպատոսի թարգմանին սպանութեանը իբր հեղինակ ճանչցուած էր, անցեալ օր Լոյն—Սուլթան ըսուած տեղը սպանուած գտնուեցաւ ուրիշ մէկ ընկերով մի:

— Սուրբ քաղաքս կազով լուսաւորելու խօսք մի կը պտրտի աւագանեաց մէջ. որ եթէ ստուգուելու ըլլայ, նոր լոյս մի եւս պիտի ստանայ Սարգարէից քաղաքը, որ ճշմարիտ լուսոյն որրանն է:

— Ընդոյս 20 ին հասին ՚ի սուրբ Քաղաքս Լստրիոյ տէրութեան թիկնապահ կոմս Լլֆրէտ Բաար, և կոմս Ֆիլիպ Բանրիաչի երեւելի անձինքը: Հետագայ օրը եկին յուստ գլխադրի սուրբ Յակոբայ, և բանտին Քրիստոսի՝ որ ՚ի սուրբ Հրեշտակապետ և անտի ելին յայցելու թիւն Սրբազան Պատրիարք Հօր, որ արժանաւոր յարգանօք մեծարեց ըզնոցին վսեմութիւնը ՚ի հոյակապ սրբաճի Պատրիարքարանիս, որոնք մեծ շնորհակալութեամբ մեկնեցան կրկին տեսութիւն խոստանալով:

ՆՈՐԱՏԻՊ ՄԱՏԵԱՆՔ

ԵՂԻՇԼԻՒՒ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

ՎԱՍՆ

ՎԱՐԴԱՆԱՅ

ԵՒ

ՀԱՅՈՅ ՊԱՏԵՐԱՉԱՒԵՆ

ՏՊԵԱԼ

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՈՒՐԲ ԱԹՈՒՈՅՍ

1865

Ընալին անգամ ՚ի լոյս կ'ընծայուի Սուրբ Ըթողոյս տպարանէն, փոքրագիր և երկոտասանածալ, բաղդատութեամբ հին ձեռագրաց:

ՄԱՄԼՈՅ ՏԱԿ

Սամադիք խոշորագիր: